

det ikke vil være nødvendigt, at det hele Forhold underkastes en nyere Overveelse, ikke alene fordi der efter min Formening ved denne Lov, som den nu er affattet, vil skee, hvad jeg kalder en Uret, men ogsaa fordi det hele Forhold trænger til en Udvikling. Jeg troer ikke, at det behøver den Udvikling, som gives det derved, at overflødig Vand kan tages; jeg troer det ikke, fordi med den Indskrænkning, som efter min Mening er nødvendig, vil det ingen Følge kunne have; men Forholdet trænger til en Udvikling i den Retning, at de almindelig anerkjendte Grundsætninger for Bاندets Benyttelse — nemlig at paa den ene Side Enhver kan disponere over det Vand, der løber gennem hans Grund, med den loobestemte Begrænsning, og paa den anden at Bاندet skal føres tilbage til sit oprindelige Løb — blive nærmere begrænsede, naar de ikke i enkelte Tilfælde skulde føre til det Urimelige. Det vil jo nemlig vise sig at være noget Urimeligt, dersom Baaftande, grundede paa disse 2 Hovedbestemmelser i Lovgivningen, førte til, at ingen nok saa liden Deel af Bاندet kunde afledes og benyttes til Overrisling, og at en Bærskæler i nok saa stor Afstand fra sit Bærk kunde gjøre Indsigelser mod Bاندets Benyttelse. En Begrænsning i denne Retning forekommer mig at være meget vigtig og at være fuldkommen berettiget, ligesom jeg maa ansee de Bestemmelser, der i denne Henseende nu ere komne ind i Loven, for at være meget uheldige. Jeg skal hermed slutte og erklære, at jeg stemmer mod Loven.

J. Masmussen: Ja, jeg vil erklære, at jeg med megen Fornøielse stemmer for Loven; men jeg havde med endnu større Glæde stemt for den, dersom den havde omfattet noget Mere, end den gjør. Jeg troer, at den høitæredede Indenrigsminister er altfor ængstelig for at bortrydde de Hindringer, som endnu stille sig iveien for det bedst mulige Agerbrug, og derved sigter jeg til det, der blev strøget ved Sagens forrige Behandling, nemlig Nr. 4 i § 14, ifølge hvilken det skulde være tilladt at benytte Bاندet ogsaa for Andre end dem, der umiddelbart støde op til Bاندløbet. Jeg kunde ogsaa have ønsket, at man havde optaget en

Bestemmelse, ifølge hvilken det var tilladt at expropriere saadanne Bاندværker, som skulde sig hindrende iveien for et forbedret Agerbrug. Dette er nu ikke skeet; en saadan Bestemmelse findes ikke i Bاندlovgivningen; men der er dog saa meget Godt ved denne Lov, at jeg, som sagt, med Fornøielse skal stemme for den. Endnu een Ting kunde jeg have ønsket optagen i Loven, nemlig at man, istedetfor at henvise til flere forskellige ældre Love, havde samlet disse i denne Lov, fordi det ved slige Henviisninger gjøres meget vanskeligt for Løsgfolk at komme til Kundskab om, hvad der er Lov og Ret; de skulde saa at sige være i Besiddelse af hele Echous og Algreen Ussings Udtog af Forordningerne for at finde, hvad der handler om disse enkelte Sager; men det troer jeg rigtignok er en Feil, som ikke alene er begaaet i denne Lov, men som i Almindelighed begaaes, og som bidrager til at gjøre hele vor Lovgivning meget mere vidtløstlig, end den burde være. Jeg skal imidlertid anbefale Loven, saaledes som den foreligger, til det ærede Thing og bede det at stemme for den.

Brasch: Den ærede 4de Landsdingsmand for 10de Kreds (M. P. Bruun) har, idet han udtalte en vis Anerkjendelse af det foreliggende Lovforslag og erkjendte, at det var udarbejdet og behandlet med megen Kyndighed, dog ved Siden deraf udtalt, at det havde enkelte Mangler. Han har derhos sagt, at, hvilket Resultatet end maatte blive, naar Loven udkom, vilde han, som En af dem, der havde stemt for et Udvalg, derved have forvaret sig. Jeg kan dertil svare, at det er ikke aldeles vist, at Sagen, hvis den var kommen til et Udvalg, derved vilde have modtaget Forandringer i den Retning, som den ærede Landsdingsmand ønsker; men den ærede Landsdingsmand maa ogsaa forunde os den Glæde, at der, dersom dette Lovforslag i nærværende Sæssion bliver til Lov, da er fremtaldt en Foranstaltning, som overmaade længe har været attraaet. Naar man har overværet de Landsmandsmøder, der have været afholdte i de senere Aar, vil man ikke have kunnet undlade at lægge Mærke til, hvor høist beklageligt man har stildret de nuværende Forhold med Hensyn